

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

Η αχαριστία του Ιούδα

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Δεν είναι μόνο οι μέρες της Ημέρας και Μεγάλης Εβδομάδας, που θυμίζουν κάθε χρόνο τον μαθητή - προδότη και μας προβληματίζουν με την ταπεινότητα της προδοσίας. Κάθε μέρα της ζωής μας στην αυτοπροσώπων προδοσία, φιλάρετρον και αχαριστόν πλανιέται γύρω μας και μας κάμνει να νιώθουμε αποτροπιασμό για το έγκλημα της αχαριστίας και φοβική για τη φιλοχρηματία.

Η ξεραμένη από το βάρος της αμαρτίας του προδότη πικρά, δένδρο νεκρό και άρχητο πια, σήκωσε το αδειανό από κάθε συναίσθημα κουφάρι του Ιούδα και αμέσως της κάμναν οι ρίζες, της έπεσαν τα φύλλα. Ούτε ένα από τα τριαντάφυλλα που φυτρώνουν στη γη δεν μπόρεσε να αγκαλιάσει τα κλώνια του τον ανώφελα προσκολλημένο, τον δειλό της ζωής, που προτίμησε να φύγει για να εξλειωθεί τάχα ή για να αποφύγει την κρίση. Μα πώς να αγκαλιάσει, πώς να δεχθεί τα ξεστασιά τον αποτρόπαιο φιλάργυρο των τριαντάφυλλων όταν ακό-

μη και νεκρός και τίποτε σε αξία γι' αυτόν τον κόσμο ζητά ένα μόνο βλέμμα σου;

Η αχαριστία είναι αμαρτία πολύ παλιά για τους ανθρώπους.

Πολύ γρήγορα τα ρόδινα τριαντάφυλλα γίνονται φίδια φαρμακερά, έχιδνες για τον ίδιο τον προδότη.

Εφιάλτης, Δημάρατος, Πήλιο Γούσης είναι τα ονόματα, που έχει πρόχειρα η θύμησή μας από τον ελληνικό χώρο. Μα ο Ιούδας τους ξεπέρασε όλους. Έδωσε το φιλί της προδοσίας σ' Εκείνον που θαύμαζε όταν έκανε θαύματα, όταν έδιδασκε το ΘΕΙΟ ΛΟΓΟ.

Είναι, αλήθεια, τόσο δυνατή η ανθρώπινη αδυναμία, που κατορθώνει να αδειάσει την ψυχή του ανθρώπου από κάθε συναισθηματισμό, κάθε λογική, κάθε σωστή εκτίμηση. Ο ενεργητικός μαθητής πώς μπόρεσε να εκτιμήσει τόσο φθηνά τις ευεργεσίες και να προτιμήσει τα «τριάνοντα αργύρια» για το πουγκί της πρόσκαιρης ζωής του και να αδιαφορήσει για την αιωνιότητα πλάι σ' Εκείνον, τον Θεάνθρωπο και Διδάσκαλό του; Δεν ξέρω αν μπορεί ανθρώπινη καρδιά να νιώσει

έστω και ίχνος συμπόνιας μπροστά στο κρεμασμένο κουφάρι του Ιούδα, μπροστά στη φρικιαστική εικόνα της ξεραμένης συκής...

Ένας ξύλινος σταυρός κερκωμένος στην κορυφή του Γολγοθά, φορτωμένος με το Άγιο Σώμα του ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ, στρέφει την προσοχή προς τα εκεί που ξετυλίγεται το ΘΕΙΟ ΔΡΑΜΑ, εκεί όπου η κακία και τα ταπεινά μίσση των ανθρώπων αποκορυφώθηκαν. Ποιος τότε σκέφτηκε τον Ιούδα, τι έκανε και πώς φέρθηκε μετά από τη φρικτή του πράξη; Την προδοσία πολλοί αγάπησαν, τον προδότη ουδείς. Κι έτσι μόνος μέσα στο πλήθος, βασανισμένος από τις τύψεις που είναι οι πιο σκληροί τιμωροί κάθε παρανομίας, δειλός από τους πιο δειλούς, έβαλε τέρμα στην άχρηστη ζωή του.

Είναι όμως λύση ο θάνατος, η αυτοκτονία για κάθε έγκλημα που κάνει ο άνθρωπος στη ζωή του; Φέρνει τη λύτρωση στην ψυχή μια τόσο ανώφελη και άκαρπη μετάνοια; Πρέπει ο άνθρωπος στο διάβα της ζωής του να κάνει του κόσμου της παρανομίες και να κόβει ο ίδιος το νήμα της όταν βρεθεί σε αδιέξοδο; Όχι, Ιούδα και τόσοι άλλοι, που ακολουθούν το παράδειγμά σου. Το νήμα της ζωής το κόβει Εκείνος που μας έδωσε τη ζωή. Εκείνος που μας πλούτισε με λογική και συναισθήματα, ώστε ημείς να ακολουθούμε σωστή πορεία.

Τα ταπεινά πάθη και την αμαρτία πρέπει να τα καταπνίγουμε με τη δύναμη της αγάπης και της καλοσύνης.

Όχι πια Ιούδες! Σε καμιά εκδήλωση της ζωής μας!

ΔΙΟΝ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Στο στρατόπεδο

ΘΕΟΦΑΝΗ ΓΚΟΤΣΗ

Θρησκευόμενος ήταν ένας στρατιώτης. Ένας άλλος του ιδίου στρατοπέδου, εξ αυτού ακριβώς του λόγου, τον πείραζε. Μάλιστα παρότρυνε και άλλους συναδέλφους του να τον πειράζουν. Έτσι, λοιπόν, πήρε ένα κομμάτι τυρί κασέρι και, δείχνοντάς το σε όλους —Μεγ. Παρασκευή ήταν— τους έλεγε: Να, πάρτε και φάτε. Δοκίμασε και εσύ λιγάκι, κύριε θρησκευόμενε, είναι νοστιμότατο!...

Επιδίωκε ο συνάδελφος να τον πείσει να φάει, ώστε να δοθεί η ευκαιρία ν' αρχί-

σουν να τον κοροϊδεύουν όλοι, αλλά αυτός δεν ενέδωκε. Ούτε μίλησε καθόλου για να μην δώσει αφορμή για φασαρία και τέτοια.

Πέρασαν η Μεγ. Παρασκευή και το Μεγ. Σάββατο και ήρθε η Κυριακή του Πάσχα. Όλοι βγήκαν έξω, εκτός από τον στρατιώτη που μίραζε το τυρί το Μεγαλοβδομάδο. Ήταν θαλαμοφύλακας. Και τότε —μέρα Πασχαλιάς— λέει στον θαλαμοφύλακα του διπλανού θαλάμου: Δεν έχω μετ. Παίρνωμε κάτι (κουβέρτες κλπ.) να το

πουλήσουμε;

—Κι εγώ πανί με πανί είμαι. Σύμφωνοι.

Λοιπόν, πάω εγώ. Εσύ πρόσεχε και τον δικό μου θαλάμο.

Δεν πρόλαβε όμως. Τον τσάκωσε η Αστυνομία Μονάδος και ο... κύριος στο κρατητήριο...

Όταν το έμαθε ο στρατιώτης που εκείνος κοροϊδεύει και ειρωνεύεται, τον επισκέφτηκε, του πήγε τσιγάρα και του υπενθύμισε ο,τι του έλεγε. Και, ακόμη, τον συμβούλεψε να προσέχει άλλη φορά.

«Αν δεν λυπηθείς τη Μεγ. Παρασκευή, δεν θα κάνεις καλό Πάσχα».

ΘΕΟΦ. ΓΚΟΤΣΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Τα σχόλιά μας

ΠΑΙΔΥΟ ΜΗΝΕΣ

Ορισμένοι σοβαροί λόγοι μας ανάγκασαν να μην ετοιμάσουμε εγκαίρως το φύλλο Απριλίου. Η ύλη του καταχωρίζεται στο διπλό τούτο (Απριλίου-Μαΐου) φύλλο της «Ψήνας». Το επόμενο ελπίζουμε να κυκλοφορήσει κανονικά περί το τέλος Ιουνίου.

Ο «ΚΑΛΑΜΑΣ»

Προ 5ετίας περίπου είχε κάνει την εμφάνισή της μία τοπική εφημερίδα-παρηγοριά. Ήταν ο «ΚΑΛΑΜΑΣ», που τώρα —δυστυχώς— σταμάτησε να εκδίδεται.

Δε γνωρίζουμε ποιοι λόγοι οδήγησαν τους εκδότες στο να διακόψουν την έκδοσή της. Πρέπει, όμως, να ξέρουν ότι οι φίλοι της την περίμεναν για να διαβάζουν τα όσα με εκείνον τον ξεχωριστό δικό τους τρόπο έγραφαν στις σελίδες της.

Να ελπίσουμε ότι η διακοπή είναι προσωρινή;

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ

Οι τυπικές και ουσιαστικές προεργασίες έχουν τελειώσει και συντόμως αναμένεται η εγκατάσταση και άλλων τηλεφώνων στα χωριά μας.

Αν, όμως, είναι να χαλούν συχνά, όπως συμβαίνει με τα ήδη υπάρχοντα, τότε αυτοί που θα τα πάρουν απλώς θα λένε ότι έχουν τηλέφωνο μόνο για... να πληρώσουν και όχι για να εξυπηρετούνται.

Ας το προσέξει ο ΟΤΕ.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Αφορμή η «ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ» (δεύτερη Κυριακή του Μαΐου) για τη δημοσίευση ποιήσεως της χαρακτηριστικής

Μαννας, που δείχνει την αποπροσανατολισμένη της μάνας να υπερσπαστεί τη ζωή του απειθαρχημένου παιδιού της. Οι επιπλέον διαθέσεις του ΜΕΓΑΛΟΥ εκθρόνισαν τον ΜΙΚΡΗ μάνα.

* ΑΦΙΞΕΙΣ *

* Επέστρεψε από τη Μεγ. Βρετανία ο κ. Μιχάλης Θ. Δουμάς.
Καλώς όρισε.

* ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ *

* Αναχώρησε για Ρουμανία Σιβηρία ο κ. Κων. Αποστολίδης.
Με το καλό να ξανάρθει.

* ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ *

* Το ζεύγος Ευαγγέλου-Αθανασίας Γκόλα απέκτησε και αγόρι.
* Η κυρία Ελένη Ι. Καζάκου (το γένος Ευαγγέλου Φ. Αθανασίου) έγινε μητέρα κοριτσιού.
* Ο κ. Αθανάσιος και η κυρία Βασιλική Μανουσάρη (το γένος Γεωργίου Γ. Μίχου) απέκτησαν κορίτσι στη Γερμανία.
Να ζήσουν με υγεία τα νεογέννητα και καλότυχια.

* ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ *

* Η καταγόμενη από το Λύγιο δεσποινίδα Μιράντα Σπ. Νούτσου και ο κ. Χρήστος Τσίμας έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.
Συγχαρητήρια. Καλά στέφανα.

* ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ *

* Στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου της Καμαρούλας Αγρινίου η κ. Ελένη και ο κ. Πέτρος Γιώργος βάπτισαν το γιο τους, στον οποίο οι κομπάρσοι Κων. Γιώργος-Πολύξην Παπαγιάννη χάρισαν τα ονόματα Κώστας-Εκτορας. Μετά το μυστήριο της βάπτισης 80-90 άτομα (πολλά από Αθήνα και Γιάννινα) παρακάθησαν σε πολυτελές κέντρο της περιοχής.
Να τους ζήσει ο Κωστάκης-Εκτοράκης και να τον χαίρονται γονείς και ανάδοχοι.

* Το Σάββατο 6 Μαΐου έγινε στην ιερά μονή Τσιναίων Ελληνικού η βάπτισή της κόρης των Ζοργιαντών κας Ελένης και κ. Χριστόφορου Ν. Ιωάννου. Νουβός ήταν ο κ. Νικόλαος Τσώλης, που έδωσε στη μικρή τα ονόματα Δημήτριος-Φρειδερίκη. Ακολούθησε τραπέζι και γλέντι με ορχήστρα δημοτικής μουσικής στην ταβέρνα Πάνου Κωλέτη στα Καρδαμύσια Ιωαννίνων. Τα 100 και πλέον άτομα που ήταν στην ταβέρνα, μετά το γερό φαγοπότι γλέντησαν μέχρι το βράδυ.

Να ζήσει με υγεία η νεοφώτιστη και να τη χαίρονται οι δικόι της.

* ΓΑΜΟΙ *

* Το Σάββατο 4 Μαρτίου 1995 γονείς, αδελφία, συγγενείς, πάρα πολλοί συμπατριώτες, φίλοι και γνωστοί από το Σύνδεθι και την περιοχή συγκεντρώθηκαν στην ελληνορθόδοξη εκκλησία του Αγίου Νικολάου της πόλεως για να βρεθούν δίπλα σ'ένα ωραίο, ολόδροσο από νάτα και ομορφιά παλαιστό ζευγάρι, που ενώθηκαν με τα χριστά στέφανα του γάμου. Μελλοντικοί ήταν ο λεβεντόκομος κ. Νίκος Μητσόπουλος (δευτερότοκος γιος των

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ψηφιστών της Αυστραλίας Γιάννη Ν. Μητσόπουλου-Παναγιώτα Αναστ. Κωλέτη) και η εκλεκτή της καρδιάς του δεσποινίδα Sandra Bowman, που έσωσαν τον χορό του Ησάτα με κομπάρσο τον καλό τους φίλο κ. Κώστα Κουλούρη.

Μετά την ιεροτελεστία της στέψης και τις από καρδιάς θερμές ευχές του μεγάλου πληθους των προσκεκλημένων προς τους νεονύμφους, τους σπιτικούς των και τον κομπάρσο, ακολούθησε μεγάλη δεξίωση στο πολυτελέστατο AIRPORT HILTON. Εκεί, η πολύ ευχάριστη ατμόσφαιρα από τον γάμο των παιδιών, τα πολλά εδέσματα, εκλεκτά ποτά και όλα τα όσα κάνουν ένα τραπέζι εξαιρετικό — εν συνδυασμό με την καλή μουσική— ξεσήκωσαν τους προσκεκλημένους. Όλος ο κόσμος, με κορυφαίους το Νίκο και τη Σάντρα, στροβιλίστηκε στην ευρύχωρη πίστα. Οι διάφοροι χοροί (ελληνικοί και ξένοι) έδωσαν και πήραν. Όταν δε ακούστηκαν οι πρεμιερικοί, ε, τότε δεν κρατιούνταν με τίποτα οι δικόι μας. Μάλιστα ο πατέρας του γαμπρού (συνονομούμενος, βέβαια, και από άλλους μερακλήδες) ατογειώθηκε!

Το αδιάπτωτο γλέντι κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες και άφησε εποχή στην ελληνική παροικία του Σύνδεθι.

Στα νύμφια (που μετά τη λήψη του γλέντιού αναχώρησαν για το ταξίδι του μέλιτος) ευχόμαστε η ευτυχία να τα συνοδεύει σε όλον τον βίο τους. Στους Γιάννη-Παναγιώτα και τους λοιπούς συγγενείς ευχόμαστε να τα χαίρονται τα παιδιά πάντα αγαπημένα και προκομμένα.

* Το Σάββατο 29 Απριλίου στο Αρχιμανδρείο Ιωαννίνων ο

ευχές στον Σταύρο και τη Γιώτα, στους γονείς του γαμπρού Μαργαρίτη και Βούλα, στα αδελφά του Γιώργο και Κατερίνα, στους γονείς της νύμφης Νίκο και Κούλα και γρήγορα και στη χαρά της δεύτερης κόρης τους, της Μαίρης.

* Το Σάββατο 29-4-95 έγιναν οι γάμοι του κ. Σπυρίδωνα Χρ. Μπουκά από τη Δραγοφά και της δεσποινίδας Κλειώς Γ. Λάμπρου από τη Μελίσσοπτερα της Κόνιτσας.

Το μυστήριο τελέστηκε στον ιερό ναό της Περφιλέτου Ιωαννίνων και παρέστη πλήθος κόσμου από τα χωριά των παιδιών, τα Γιάννινα και από αλλού, συγγενείς φίλοι κλπ. Κομπάρσος ήταν ο λεωφορειώχος από τη Ζοργιάνη κ. Τάκης Π. Παναγιώτου. Μετά τη στέψη ακολούθησε πλούσιος δείπνος και πολύ ευχάριστη διασκέδαση με παραδοσιακή μουσική στο κέντρο «Βρυσούλα».

Τους ευχόμαστε βίον ανθόσπαρτο και ευτυχία.

Ι.Σ.Χ.

* ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ *

* Θερμά συγχαρητήρια απευθύνουμε στην αγαπητή μας Μιράντα Σπ. Νούτσου, που αρραβωνιάστηκε μετά τον Χρήστο Τσίμα. Ευχόμαστε εκ βάθους ψυχής γρήγορα καλά στέφανα.

Οικογ. ΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

* ΕΥΧΕΣ *

* Στον αγαπητό μας Φίλιππα Κ. Μαντζούκα, που ύστερα από τόσα χρόνια στην ξενιτιά επιστρέφει για μόνιμη εγκατάσταση

Οι νεόνυμφοι εν μέσω των γονέων τους και άλλων συγγενών.

Νίκος και η Βασιλική Κωνσταντίνου, από τη Ζοργιάνη, πάντρεψαν την κόρη τους Παναγιώτα, πτυχιούχο του Χημικού Τμήματος του Παν/μίου Ιωαννίνων και κάτοχο πτυχίου της Γερμανικής γλώσσας, με τον επίσης Χημικό και φαρμακευτικό αντιπρόσωπο κ. Σταύρο Μ. Οικονόμου, από Λοφίοστο Γραμμοχοροζόιο.

Κομπάρσος του ζεύγους ήταν ο κ. Βασίλης Λάγκας.

Το ίδιο βράδυ σε πλούσιο δείπνο που παρέθεσαν οι οικογένειες του γαμπρού και της νύμφης, σε κοσμικό κέντρο στο Πέραμα, πάλι από 300 καλεσμένους γλέντησαν μέχρι το πρωί και ευχθήθηκαν στο ευτυχισμένο ζευγάρι, στους γονείς και τους συγγενείς των να ζήσουν.

Απ' τη στήλη αυτή απευθύνουμε και εμείς τις δικές μας

στην πατρίδα, ευχόμενες καλή διαμονή με την οικογένειά του και να χαίρει με υγεία τη συνταξή του.

ΒΑΓΓΕΛΗ-ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

* Στους αγαπητούς Βάσκα και Θανάση Μανουσάρη, που έγιναν στη Γερμανία γονείς κοριτσάκιας, στελνουμε από το Μαντείο τις καλύτερες ευχές μας. Να τους ζήσει με υγεία και νυχούλα να την καμαρώσουν. Τις ίδιες ευχές στέλνουμε και στα παιδιά μας Γεράσιμο-Αθηνά Μίχου για τη γέννηση της εγγονής τους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΖΗΚΟΥ

* Την 19ην του μηνός Μαΐου η σύζυγος του ανειμυό μας ιατρού κ. Ευαγγέλου Μ. Γκόλα κυρία Αθανασία έφερε στον κόσμο υγιεινό αγόρακι. Είς τους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε εγ-

κάρδια να τους ζήσει και να μεγαλώσει με γονείς και παππούδες.

ΚΩΣΤΑΣ-ΑΓΛΑΪΑ ΓΚΟΛΑ

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Ένα καλό γεροντάκι 85 περίπου ετών, που τα τελευταία χρόνια έμενε και εργαζόταν στο Μενίδι Αττικής, απεβίωσε προ καιρού και κηδεύτηκε εκεί. Πρόκειται για τον Ελευθεροχωρίτη Αθανάσιο Παπαδόπουλο, που διακρινόταν για τη σεμνότητα, εργατικότητα και την αφοσίωση στη σταλιάς αρχές. Απέκτησε μεγάλη οικογένεια, την οποία —μαζί με τη σύζυγό του Ελένη— μεγάλωσε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Την τελευταία του κατοικία τον συνόδευσαν οι σπιτικοί του, συγγενείς και συμπατριώτες και γνωστοί, που εγκαίρως πληροφορήθηκαν το θάνατό του.

Κηδεύτηκε στη γυναικεία, καλή περιποίηση και η άριστη συμπεριφορά από μέρους των δικών της, συντελέσαν τόσο στη μακροβιότητα της όσο και στο να χαιρείται την από πίσω απειψήσας καλή κατάσταση των παιδιών, εγγονών και, γενικώς, των απογόνων της. Να ποίει, ακόμη, ότι η αποθανούσα είχε όλα τα προτερήματα των γυναικών του παλιού καιρού.

Η κηδεία της έγινε στη Δομοαία της Μεγ. Παρασκευής, την ιεραρχία μέσα της Χριστιανισμού, δηλαδή ετάφη μαζί με τον λαό μας, τον αρχηγό της χριστιανικής θρησκείας. Η κηδεία της έγινε στη Δομοαία, εκεί που έζησε πάνω από 60 χρόνια.

Η κηδεία της αξιοσημείωτης γιαγιάς έγινε στον Άγιο Νικόλαο Δραγοφάς, όπου τη συνόδευαν από τα Γιάννινα οι δικόι της αρκετοί άλλοι, χωριανοί και νοτιοχωριανοί.

Ο μπαμπά-Βαγγέλης έζησε στην Ψήνα, όπου μαζί με τη γυναίκα του ανέθρεψε και μεγάλωσε 6 παιδιά με χίλιες δυο στερίσεις σε μία εποχή δύσκολη για όλους. Εποχή δύσκολη, που γι' αυτόν γινόταν ακόμη δυσκολότερη επειδή είχε ελαχίστη χρηματική περιουσία και 8-9 στόματα να θρέψει. Τότε που όλοι πάσχιζαν να εξασφαλίσουν το ψωμί της χρονιάς καλλιεργώντας τα ποτιστικά ή ξεκινά χωράφια τους με καλαμπόκι, στάρι, κριθάρι κ.ά., ο αειμνήστος μπαμπά-Βαγγέλης φορτωνόταν την πλάνη, το σκεπάρι, τη σάρα και τα άλλα μαγειρικά εργαλεία και ξεκινάγε για το μεροκάματο.

Πριν ακόμη χαράξει έφρευε, ώστε να φτάσει στην ώρα του στη δουλειά και στα γύρω χωριά, να δουλέψει ήλιο με ήλιο και να γυρίσει το βράδυ στο σπίτι του και την οικογένειά του. Δούλεψε πολύ ο εκλιών (και σε πολλών ειδών δουλειές) και τη δουλειά δεν τη θεωρούσε ντροπή, αλλά χαρά και ευλογία Θεού.

Το κατάκοπο σώμα του «ανέλαβε» να το ξεκουράσει —ας είναι ελαφρύ— το χώμα του χωριού του. Ο Θεός ας αναστήσει την ψυχή του.

Συλλυπούμαστε όλους τους δικούς του.

Αιωνία σου η μνήμη, αξέχασε μπαμπά-Βαγγέλη.

ΤΑΚΗΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

* Ύστερα από μακρά ασθένεια πέθανε στην Αθήνα η γνωστή ως Γιάννισσα Αικατερίνη Ι. Τάσση, ετών 85 (γεννήθηκε το 1910).

Η εκλιούσα, που χρίστηκε από μικρής ηλικίας (έχασε τον άντρα της στον εμφύλιο), επωμίστηκε το βάρος και την ευθύνη της ανατροφής των παιδιών της (2 κορίτσια-1 αγόρι) και τα έβγαλε παλικαρίσια πέρα. Τα ανέβρεψε πανάξια, τα αποκατέστησε καλά και ευτύχησε να δει πολλά εγγόνια.

Η αποθανούσα —εὐθύμως

τύπος, καλή μάνα και γαμπά—έχαιρε βαθύτατης εκτίμησής από μέρους όλων των χωριανών για την εργατικότητα, την αίσθηση και τα άλλα προτερήματά της.

Η κηδεία της έγινε πάνδημη στην Κωστανιάνη. Συλλυπούμαστε τα παιδιά, τα εγγόνια και όλους τους φίλους δικούς της.

Αιωνία της η μνήμη

Ι.Σ.Χ.
* Ένα εγκεφαλικά στα 95 της χρόνια δεν της άφησε περιθώρια να βαδίσει προς τα 100, ώστε να γίνει αιωνόβια. Την ημέρα του Λαζάρου (15-4-95) η συμπατριώτισσα της Δραγοφάς κ. Μαργ. Καραμάνη άφησε το εγχείρημα στα Γιάννινα, όπου έκανε καλά γεράματα κατά προσφιλή της πρόσωπα.

Η 95χρονη Ελένη είχε πλήρη πνευματική διαύγεια μέχρι τα τελευταία της, αυτή δε η διαύγεια, καθώς και η δυνατή κράση της, η καλή περιποίηση και η άριστη συμπεριφορά από μέρους των δικών της, συντελέσαν τόσο στη μακροβιότητά της όσο και στο να χαιρείται την από πίσω απειψήσας καλή κατάσταση των παιδιών, εγγονών και, γενικώς, των απογόνων της. Να ποίει, ακόμη, ότι η αποθανούσα είχε όλα τα προτερήματα των γυναικών του παλιού καιρού.

Η κηδεία της έγινε στη Δομοαία της Μεγ. Παρασκευής, την ιεραρχία μέσα της Χριστιανισμού, δηλαδή ετάφη μαζί με τον λαό μας, τον αρχηγό της χριστιανικής θρησκείας. Η κηδεία της έγινε στη Δομοαία, εκεί που έζησε πάνω από 60 χρόνια.

Η κηδεία της αξιοσημείωτης γιαγιάς έγινε στον Άγιο Νικόλαο Δραγοφάς, όπου τη συνόδευαν από τα Γιάννινα οι δικόι της αρκετοί άλλοι, χωριανοί και νοτιοχωριανοί.

Ο μπαμπά-Βαγγέλης έζησε στην Ψήνα, όπου μαζί με τη γυναίκα του ανέθρεψε και μεγάλωσε 6 παιδιά με χίλιες δυο στερίσεις σε μία εποχή δύσκολη για όλους. Εποχή δύσκολη, που γι' αυτόν γινόταν ακόμη δυσκολότερη επειδή είχε ελαχίστη χρηματική περιουσία και 8-9 στόματα να θρέψει. Τότε που όλοι πάσχιζαν να εξασφαλίσουν το ψωμί της χρονιάς καλλιεργώντας τα ποτιστικά ή ξεκινά χωράφια τους με καλαμπόκι, στάρι, κριθάρι κ.ά., ο αειμνήστος μπαμπά-Βαγγέλης φορτωνόταν την πλάνη, το σκεπάρι, τη σάρα και τα άλλα μαγειρικά εργαλεία και ξεκινάγε για το μεροκάματο.

Πριν ακόμη χαράξει έφρευε, ώστε να φτάσει στην ώρα του στη δουλειά και στα γύρω χωριά, να δουλέψει ήλιο με ήλιο και να γυρίσει το βράδυ στο σπίτι του και την οικογένειά του. Δούλεψε πολύ ο εκλιών (και σε πολλών ειδών δουλειές) και τη δουλειά δεν τη θεωρούσε ντροπή, αλλά χαρά και ευλογία Θεού.

Το κατάκοπο σώμα του «ανέλαβε» να το ξεκουράσει —ας είναι ελαφρύ— το χώμα του χωριού του. Ο Θεός ας αναστήσει την ψυχή του.

Συλλυπούμαστε όλους τους δικούς του.

Αιωνία σου η μνήμη, αξέχασε μπαμπά-Βαγγέλη.

ΤΑΚΗΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

* Ύστερα από μακρά ασθένεια πέθανε στην Αθήνα η γνωστή ως Γιάννισσα Αικατερίνη Ι. Τάσση, ετών 85 (γεννήθηκε το 1910).

Η εκλιούσα, που χρίστηκε από μικρής ηλικίας (έχασε τον άντρα της στον εμφύλιο), επωμίστηκε το βάρος και την ευθύνη της ανατροφής των παιδιών της (2 κορίτσια-1 αγόρι) και τα έβγαλε παλικαρίσια πέρα. Τα ανέβρεψε πανάξια, τα αποκατέστησε καλά και ευτύχησε να δει πολλά εγγόνια.

Η αποθανούσα —εὐθύμως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ 2η ΣΕΛ.

Συλλυπούμαστε τη γυναίκα που πέθανε στο χαιρό του Νίκου, που έζησε πάνω από 60 χρόνια.

Ι.Σ.Χ.

* Στις 20-4-95, Μεγ. Πέμπτη, πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 85 ετών η Χρύσα Δελλή, σύζυγος του Κωνσταντίνου Δελλή από τη Δομοαία Ιωαννίνων. Καταγόταν από την Ψήνα (κόρη του Νίκου από τη Δομοαία) και ήταν μεγαλύτερο από τα 5 αδελφά της (2 κορίτσια) της οικογένειάς της.

Τα τελευταία χρόνια ζούσε μαζί με το σιζύγο της κοντά στα παλιά της στην Αθήνα, όπου έζησε με τη συμπατριώτισσα της τον καλύτερο τρόπο μέχρι τη στιγμή του θανάτου της για να τη συμπεριλάβει το πρόβλημα υγείας που είχε τα τελευταία χρόνια.

Η κηδεία της έγινε στη Δομοαία της Μεγ. Παρασκευής, την ιεραρχία μέσα της Χριστιανισμού, δηλαδή ετάφη μαζί με τον λαό μας, τον αρχηγό της χριστιανικής θρησκείας. Η κηδεία της έγινε στη Δομοαία, εκεί που έζησε πάνω από 60 χρόνια.

Η κηδεία της αξιοσημείωτης γιαγιάς έγινε στον Άγιο Νικόλαο Δραγοφάς, όπου τη συνόδευαν από τα Γιάννινα οι δικόι της αρκετοί άλλοι, χωριανοί και νοτιοχωριανοί.

Ο μπαμπά-Βαγγέλης έζησε στην Ψήνα, όπου μαζί με τη γυναίκα του ανέθρεψε και μεγάλωσε 6 παιδιά με χίλιες δυο στερίσεις σε μία εποχή δύσκολη για όλους. Εποχή δύσκολη, που γι' αυτόν γινόταν ακόμη δυσκολότερη επειδή είχε ελαχίστη χρηματική περιουσία και 8-9 στόματα να θρέψει. Τότε που όλοι πάσχιζαν να εξασφαλίσουν το ψωμί της χρονιάς καλλιεργώντας τα ποτιστικά ή ξεκινά χωράφια τους με καλαμπόκι, στάρι, κριθάρι κ.ά., ο αειμνήστος μπαμπά-Βαγγέλης φορτωνόταν την πλάνη, το σκεπάρι, τη σάρα και τα άλλα μαγειρικά εργαλεία και ξεκινάγε για το μεροκάματο.

Πριν ακόμη χαράξει έφρευε, ώστε να φτάσει στην ώρα του στη δουλειά και στα γύρω χωριά, να δουλέψει ήλιο με ήλιο και να γυρίσει το βράδυ στο σπίτι του και την οικογένειά του. Δούλεψε πολύ ο εκλιών (και σε πολλών ειδών δουλειές) και τη δουλειά δεν τη θεωρούσε ντροπή, αλλά χαρά και ευλογία Θεού.

Το κατάκοπο σώμα του «ανέλαβε» να το ξεκουράσει —ας είναι ελαφρύ— το χώμα του χωριού του. Ο Θεός ας αναστήσει την ψυχή του.

Συλλυπούμαστε όλους τους δικούς του.

Αιωνία σου η μνήμη, αξέχασε μπαμπά-Βαγγέλη.

ΤΑΚΗΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

* Ύστερα από μακρά ασθένεια πέθανε στην Αθήνα η γνωστή ως Γιάννισσα Αικατερίνη Ι. Τάσση, ετών 85 (γεννήθηκε το 1910).

Η εκλιούσα, που χρίστηκε από μικρής ηλικίας (έχασε τον άντρα της στον εμφύλιο), επωμίστηκε το βάρος και την ευθύνη της ανατροφής των παιδιών της (2 κορίτσια-1 αγόρι) και τα έβγαλε παλικαρίσια πέρα. Τα ανέβρεψε πανάξια, τα αποκατέστησε καλά και ευτύχησε να δει πολλά εγγόνια.

Η αποθανούσα —εὐθύμως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

νεότατη σύζυγο, τους γονείς, τα αδελφία, τους θείους, τους άλλους συγγενείς του.Και ολόκληρη την Κωστανιάνη. Στο ξόδι του δεν μπόρεσε κανένας από τις εκατοντάδες που πήγαν να του απευθύνουν το ύστατο χαιρε να μείνει αδιάκωτος.

Όταν χάνονται ελπιδοφόροι νέοι, η καμπάνα βάζει κατάμαυρο και τον αέρα. Έτσι έγινε και σε αυτή την περίπτωση, που έστελε το μήνιμα στα γύρω χωριά, τα Γιάννινα, την Αθήνα και αλλού, απ' όπου κατέφθαναν τόσοι και τόσοι για να τον αποχαιρετήσουν και να πουν λόγια παρηγοριάς στους οικείους του.

Ζωηρός άνθρωπος, ο Παναγιώτης ξεχώριζε για τα αισθηματά του προς όλους και το ενδιαφέρον του για τον τόπο, για την πρόοδο του οποίου διέθεσε μέρος του χρόνου και της ενεργητικότητάς του ως κοινωνικός σύμβουλος και μέλος του Δ.Σ. του εκπολιτιστικού συλλόγου.

Για τα νάτα του, τα χαρίσματά του, για το ποιος ήταν ο εκλιών και για το κακό που έγινε στους δικούς του μίλησαν προ της σορού του οι Ευάγγ. Κοσμίδης, Βασ. Παπαδό, Δημ. Αθανασίου κ.ά., ενώ πολλά στεφάνια κάλυψαν το νηπώ τάρου του αξέχαστου Παναγιώτη και αρκετές δωρεές έγιναν στη μνήμη του.

Συλλυπούμαστε ειλικρινώς όλους τους δικούς του. Ελαφρύ το χώμα της γενέτειράς του που τον σκέπασε. Όλοι θα τον θυμώμαστε για πάντα.

Ε.Γ.Κ.
* Πέθανε στις αρχές Μαΐου ο γνωστός Κωσταντινίτης Αναστάσιος Τσάλης, ετών 77.

Εργατικός, δραστήριος, δημιουργικός, έξυπνος και γνώστης των προβλημάτων της περιοχής, άπλενε πολύ στη ζωή για να σταθεί όρθιος. Και όχι μόνο στάθηκε όρθιος, αλλά και διακρίθηκε ως οικογενειάρχης, κοινωνικός και κοινωνικός σύμβουλος επί πολλές 4ετίες, πρόεδρος συνεταιρισμού, φίλος και πατριώτης.

Αγρότης κατά βάση, έκανε και το σερβιτόρο, το ζωέμπορο, το μικροπωλητή. Άσκησε πολλά επαγγέλματα επιτυχώς και με εντιμότητα, κάτι που με τη παράδειγμα του δίδαξε στα 2 παιδιά του, τα οποία —ακολουθώντας τις προτιμήσεις του και με την αμέριστη βοήθειά του— έχουν αποκατασταθεί άριστα και χαίρουν εκτιμήσεως τόσο στο χώρο εργασίας τους όσο και, ευρύτερα, στην κοινωνία. Να προσθέσουμε ότι ο εκλιών, συνδυάζοντας την ευφροσύνη και τις άλλες ικανότητες με την αγάπη για τη γενέτειρα πέτυχε αρκετά πράγματα που θα τον θυμίζουν για πολύ στους επιζώντες.

Κατά την κηδεία του ζωντανού αυτού συμπατριώτη, που έγινε πάνδημη στο χωριό, μίλησε παραστατικά γι' αυτόν και ο, τι έκανε ο συγχωριανός του σχολ. σύμβουλος κ. Παύλος Γκαλιάνης, ενώ πολλά στεφάνια κατατέθηκαν στη σορό του και διάφορες δωρεές έγιναν αντί στεφάνου στη μνήμη του.

Συλλυπούμαστε τη γυναίκα του Κατίτσα, τα παιδιά και τα εγγόνια και όλους τους δικούς του.

Ελαφρύ ας είναι το χώμα που τον κάλυψε και η μνήμη του αιωνία.

* Για μια ακόμα φορά η καμπάνα της Ζοργιάνης χτύπησε

πένθιμα. Ήταν Τετάρτη 10 Μάη, μια μέρα μετά τον Άγιο Χριστόφορο και χτύπησε για να μεταδώσει το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του μπαμπά Βασίλη Α. Κωνσταντίνου, που σε ηλικία 83 ετών άφησε τα εγκαίνια.

Η κηδεία του έγινε πάνδημη την αγάπη μέσα 11 Μάη στον Άγιο Ιωάννη της Ζοργιάνης και η προσέλευση συγγενών και φίλων από παντού ήταν συγκινητική. Έδειξαν μ' αυτό τον τρόπο την αγάπη τους στον μπαμπά Βασίλη, ο οποίος μια ολόκληρη ζωή με την τιμιότητα και την εργατικότητα του δημιούργησε οσα δημιουργίες και στάθηκε πάντοτε αρωγός σε χωριανούς, σε συγγενείς, σε φίλους.

Σε ένδειξη σεβασμού και αγάπης τα παιδιά του, τα εγγόνια του και φίλοι του εκπαιστώντας κατέθεσαν σεβαστό χρηματικό ποσό στην εκκλησία του Αγίου Ιωάννη.

Απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στα παιδιά του Νίκο και Κούλα, Παύλο και Πανωραία, Χρήστο και Σοφία, Αθηνά και Κούλα, στα αδελφά του, στα εγγόνια του.

Ελαφρό ας είναι το χώμα της γενέτειρας που τον σκέπασε. Ο Θεός ας αναστήσει την ψυχή του. Εμείς θα τον θυμώμαστε πάντα.

Αιωνία του η μνήμη.

* Απεβίωσε η Ευαγγελία Μαντζού (το γένος Παναγ. Λαμπρίνη) από το Μικροχώρι Ιωαννίνων, η οποία, παντρεμένη με τον Ζοργιαντή Γεώργιο Θ. Μαντζού, από το 1971 εγκαταστάθηκε οικογενειακά στον Ασπρόπυργο Αττικής, όπου και οι δύο εργαζόμενοι σκληρά απέκτησαν φίλους και γνωστούς και —πάνω απ' όλα— δημιούργησαν προϋποθέσεις καλύτερης διαβίωσης. Εκεί μεγάλωσαν τα 3 παιδιά τους Πανωραία, Χρήστο και Αικατερίνη, τα ανέθρεψαν σύμφωνα με την οικογενειακή τους παράδοση και τα δικά μας ήθη και έθιμα και χάθηκαν 3 εγγονάκια από την παντρεμένη κόρη τους.

Να, όμως, που —δυστυχώς— η κακή μοίρα δούλεψε εις βάρος της υγείας της αειμνήστης Ευαγγελίας, 4 έτη μετά τη συνταξιοδότησή της στην ηλικία των 59 ετών, τότε δηλαδή που της περίσσευε χρόνος ώστε να βελωνεται αρκετές ώρες κοντά στα αγαπημένα μέλη της οικογένειάς της (σύζυγος-παιδιά-εγγόνια), ο καρκίνος της κατέλαβε άρρωστη για 3μηνη νοσηλεία στο νοσοκομείο της Νίκαιας με Πειραιώς. Η επάρκτος νόσος της έπληξε, παρά τις προσπάθειες των γιατρών και τις φροντίδες των δικών της, την κατέλαβε και στις 12-5-95 η καλοσύνη, αξιωματική, διασπαστή, αλλά και πολεμένη αυτή γυναίκα πήρε το δρόμο για το μεγάλο ταξίδι.

Η αφοσιωμένη σύζυγος, στοργική μάνα-γαμπά, αγαπητή συγγενική και φιλική προς όλους, κηδεύτηκε στον Άγιο Δημήτριο Ασπροπύργου παρουσία των δικών της και πλήθους συγγενών, φίλων, συμπατριωτών και άλλων, που την ξεπερνούσαν με βαθιά συγκίνηση.

Συλλυπούμαστε το σύζυγό της Γιώργο, τα παιδιά-εγγόνια, τα αδελφά και τους λοιπούς οικείους της.

Το ατσικό χώμα που τη σκέπασε να είναι ελαφρύ και η μνήμη της αιωνία.

* Στις 14-5-95, Κυριακή του προη, έ

αυτή την στοργή να την κρατήσου
ΑΘΑΝ. ΚΙΤΣΟ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Στο Σύνδεύ της Αυστραλίας μεγάλες ήταν κι εφέτος οι εορταστικές εκδηλώσεις οι αφιερωμένες στην επέτειο της απελευθέρωσης της πρωτεύουσας της ιδιαίτερης μας πατρίδος. Ζήτω η 21η Φεβρουαρίου, αναφώνησε ο ηπειρωτικός κόσμος του Σύνδευ!

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων περιλάμβανε πολλά:

Στις 15 Φεβρουαρίου με αεροσκάφος της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ έφθασε στο αεροδρόμιο του Σύνδευ το αποτελούμενο από τους Στυλ. Μπέλλο, Αλ. Κιτάκη, Ν. Δάμο, Ντ. Αλεξοπούλου, Νίκη Καραγιάννη, Πρεμέτη, Χαλκιά και Μπούρμπο μεγάλο ηπειρωτικό συγκρότημα. Το εν λόγω συγκρότημα, το οποίο απεστάλη από το ελληνικό υπουργείο Πολιτισμού, υποδέχτηκαν στο αεροδρόμιο οι κύριοι Ν. Βαγεράκας, Ε. Τασιούλας, Θ. Πρεμέτης και Παπαφωτίου, μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής, επίσης μέλη του Δ.Σ. της Πανεπειρωτικής Ένωσης του Σύνδευ και άλλοι. Μετά την άφιξη παρέτέθη γεύμα και, εν συνεχεία, δόθηκε συνέντευξη Τύπου.

Την επόμενη μέρα, όπως είχε προγραμματίσει η Οργαν. Επιτροπή, παρουσία της εντίμου προξένου κυρίας Φωτιάδου εδόθη επιτυχής διάλεξη από τον ομογενή δικηγόρο και πρόεδρο της Οργάνωσης Εθνικών Υποθέσεων κ. Κων. Βερτζάνια με θέμα: «Πώς αντιμετωπίζουμε και πώς βλέπουμε το βορειοηπειρωτικό εθνικό θέμα».

Στις 19 του αυτού μηνός (ημέρα Σάββατο) προσήλθαν στον καί' έτος τελούμενο μεγάλο χορό 700 και πλέον άτομα, κατά τον οποίο έγιναν πραγματικά τα αποκαλυπτήρια της δύναμης ολόκληρου του ηπειρωτισμού μας. Δείξαμε σε όλους τους συμπαροίκους πώς γλεντούμε εμείς οι Ηπειρώτες. Έγινε το... πανδαιμόνιο!

Τελειάρχη της βραδιάς ο κ.Ν. Τσάνης, ενώ το θερμό καλωσόρισμα έκανε ο πρόεδρος κ. Κ. Τασιούλας.

Την άλλη μέρα (Κυριακή) στον ιερό ναό της μητροπόλεως Σύνδευ εψάλη επιμνημόσυνη δέση υπέρ των ψυχών των πεσόντων. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας, το πλήθος με επικεφαλής σημαιοφόρους με εθνικές ενδυμασίες κατευθύνθηκε στο κενοτάφιο της εκκλησίας, όπου κυβερνητικοί αντιπρόσωποι, η πρόεδρος κα Φωτιάδου και παροικιακοί φορείς κατέθεσαν στεφάνια. Το λόγο και την παρουσίαση είχε ο αποκλειστικός υπεύθυνος κ. Νικ. Βαγεράκας. Ακολούθησε ενυψωσιακό γλέντι στο προαύλιο της μητροπόλεως μέχρι αργά το βράδυ, που μας έκανε να θυμηθούμε το τι κάναμε στα χωριά μας όταν μετά την εκκλησία ακολουθούσε γλέντι.

Εν συνεχεία, υπό την αιγίδα του εντιμοτάτου γενικού προξένου στο Σύνδευ κ. Δάρα, οργανώθηκε το λεγόμενο κοκτέιλ πάρτι. Υπεύθυνος ο κ. Θ. Πρεμέτης, ο οποίος παρουσίασε τον κ. Γενικό και τον παρακάλεσε να πάρει το λόγο, λόγο που τοποθετήσαμε στο καλύτερο μέρος της μνήμης μας. Χαιρετισμό απηύθυνε και ο υπεύθυνος της αποστολής των καλλιτεχνών κ. Στ. Μπέλλος.

Και οι ωραίες εορταστικές εκδηλώσεις έκλεισαν για το 1995 με το μεγάλο ημερήσιο πανηγύρι, στο οποίο ένα αμέτρητο πλήθος κόσμου από Ηπειρώτες και μη (4.000 άτομα) προσήλθε να ενώσει την χαρά του με τη δική μας χαρά. Επισφραγίστηκαν έτσι με τον καλύτερο τρόπο οι μεγάλες και επιτυχημένες εκδηλώσεις και όλοι εν χορώ φωνάξαμε: «κι άλλο, κι άλλο» στους καλλιτέχνες και τους είπαμε το ώρα καλή...

Αλλά άρχισε να νυχτώσει και, τόσο εμείς όσο και ολόκληρη η ηπειρωτική πατρίδα, συγχάρηκαμε τους προαναφερθέντες οργανωτές και αυτούς που συνέβαλαν με τον τρόπο τους στην επιτυχή οργάνωση των εκδηλώσεων. Και του χρόνου να είμαστε καλά και ... ο μέτρος να είναι σωστός, όπως έλεγε η αιώνια κυρία-Λένη.

N.B.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕ ΣΥΛΛΟΓΟ

Τη Δευτέρα του Πάσχα έγιναν εκλογές στον Εξωραϊστικό Σύλλογο Λύγγου (Μοσπίνας), ο οποίος — κακά τα ψέματα — επί τρία χρόνια είχε αδρανοποιηθεί όπως πολλοί σύλλογοι και αδελφότητες. Πού όμως οφείλεται αυτό; Πολλά τα αίτια, αλλά το κυριότερο ότι αποφεύγουν πολλοί να συμμετέχουν στη διαδικασία των εκλογών.

Από τις εκλογές που έγιναν εξελέγησαν: Πρόεδρος Παν. Διαμάντης, αντιπρόεδρος Θεόδ. Ζαχάρης, γεν. γραμματέας Ντίνος Παπακώστας, ταμίας Θωμάς Βακάλης, μέλος Παύλ. Παπαφωτίκας. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι όλοι οι παραπάνω έχουν αρκετές ικανότητες και τις δυνατότητες να πετύχουν πολλά πράγματα. Ο σύλλογος όμως θέλει τη βοήθεια όλων μας — δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Σύλλογος, κοινότητα και εκκλησία να έχουν συνεργασία. Όπου υπάρχει ανάγκη, να προστρέχει ο ένας φορέας σε βοήθεια του άλλου, ώστε με την αλληλοβοήθεια και τη συνεργασία να επιτυγχάνονται πολλά, κάτι που είχε γίνει προσπάτως. Και αυτά τα γράφουμε... «ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΚΟ».

Ζητούμε τη βοήθεια των απανταχού Μοσπινιωτών (να μην ξεχνούμε και τις ρίζες μας) και εμείς από τη μεριά μας θα κάνουμε ό,τι μπορούμε και θα ενεργήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 50 χρόνων από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου έγινε εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο Ιωαννίνων. Ομιλητής στην εκδήλωση ο δραστήριος δημοτικός σύμβουλος της πόλεως Κοντισκιάτης κ. Κώστας Ζάκκας, ο οποίος με άνεση ανέπτυξε το θέμα του («Πενήντα χρόνια μετά») και χειροκροτήθηκε θερμά.

ΑΛΛΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

Ο εφημέριος της Ψήνας αιδώς. Λάμπρος Κάτσος, ο οποίος για αρκετόν καιρό εκτελούσε και χρέη εφημερίου Δραγοψιάς, αποδεσμεύτηκε αντικατασταθείς από άλλον. Θέλομε να πιστεύουμε ότι θα γίνει εκείνο που όλοι περιμένουν, δηλαδή να αποκτήσει σύντομα και η Δραγοψιά τον δικό της εφημέριο.

ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Από την κοινότητα ανακοινώνεται ότι οι Ψηνιώτες για την εξυπηρέτησή τους να ζητούν πληροφορίες από τα τηλέφωνα: 74.203 όλες τις εργάσιμες ημέρες και ώρες, 40.468 τις υπόλοιπες και 84.355 του κοινοτικού γραφείου Δευτέρα - Τετάρτη.

Μικρά αλλά... ενδιαφέροντα

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΕΓΓΝΑΤΙΑ

Έρχονται μηχανήματα, μεταφέρονται υλικά, νοικιάζονται χώροι, ανεγείρονται καταλύματα, εγκαθίσταται προσωπικό, γενικά στήνονται τα εργοτάξια με γρήγορους ρυθμούς και αναμένεται η έναρξη κατασκευής τμημάτων της Εγνατίας στην περιοχή μας (Άγιος Νικόλαος-Κουμαριά-Αγία Αναστασία-Δωδώνη).

ΓΙΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ

Ομάδα πολιτών της πόλης μας κινείται προς κάθε κατεύθυνση για την ίδρυση προξενίων ή προξενικών πρακτορείων στα Γιάννινα. Αυτής της ομάδας πρωτοβουλίας ηγείται ο συντοπίτης ωτορινολαρυγγολόγος γιατρός κ. Ευάγγελος Μιχ. Γκόλας.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ

Ο Ζοργιανίτης καθηγητής κ. Αχιλλέας Π. Παναγιώτου, διευθυντής του μουσικού σχολείου Δολιανών, πήρε την πρωτοβουλία προώθησης του αιτήματος ιδρύσεως τμήματος μουσικών σπουδών στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

100.000 ΔΡΑΧΜΕΣ

Η Αδελφότητα Πολυγυριωτών Αθηνών πρόσφερε το έτος 1994 το χρηματικό ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών για τη γεώτρηση που έγινε στον Πολύγυρο.

Ο πρόεδρος ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΣ Ο γραμματέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΙΛΗΣ

ΣΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ

Ο συντοπίτης αντιπρόεδρος του Λαϊκού Νοσοκομείου κ.Αντώνης Νούσιας εξελέγη μέλος του νέου Δ.Σ. της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Γράφεται ότι το σώμα της Αγοφυλακής πρόκειται ή να καταργηθεί ή να αλλάξει μορφή και αντικείμενο εργασίας.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Στις 8 Φεβρουαρίου έγιναν στην Αθήνα αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου διοικ. συμβουλίου της Αδελφότητας Πολυγυριωτών, του οποίου η σύνθεση έχει ως εξής: Πρόεδρος Βασίλειος Αναστ. Κοντοδήμος, γεν. γραμματέας Λάμπρος Ι. Τσίλης, ταμίας Βασίλειος Ελευθ. Πάντος, μέλη Νικόλαος Ι. Βλαχόπουλος και Στέφανος Ι. Παπαγιάννης.

ΕΓΙΝΕ Η ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Το κοινοτικό κτίριο στον Αϊ-Δημήτρη της Ψήνας νοικιάστηκε την Κυριακή 7-5-95 για να γίνει αναψυκτήριο, που αναμένεται να λειτουργήσει στις αρχές του καλοκαιριού, μόλις δηλαδή γίνουν κάποιες μικροεπισκευές-διαρρυθμίσεις και ολοκληρωθεί ο εξοπλισμός.

Το πήρε η Ψηνιώτισσα κυρία Αικατερίνη Ν. Αναστασίου έναντι ετησίου μισθώματος 120.000 δραχμών.

Καλές δουλειές

ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΨΗΝΑΣ

Η αδελφότητά μας, που μπήκε στο 40ο έτος της ζωής της, πραγματοποίησε στις 7 Μαΐου ημερήσια εκδρομή με 3 πούλμαν πολυτελέστατα στο γραφικό ελληνικό τοπίο της λίμνης Βουλαιμένης.

Χάρη στην καλή προεργασία του ακουράστου προέδρου της αδελφότητας δικηγόρου Ηλία Βόβολη, της κεφάλτης γεν. γραμματέως της Ντίνας Μητροπούλου-Μαργαρίτης καθώς και των δεδοκιμασμένων αξιών μελών του Δ.Σ. εοτέφθη από μεγάλη επιτυχία. Περισσότεροι από 110 Ψηνιώτες πέρασαν την Κυριακή των Μυροφόρων στις δανδελωτές, κατακάθαρες ακρογιαλίες της «Γαλάζιας Λίμνης», σπάζοντας έτσι την καθημερινή ρουτίνα της ζωής των. Οι ακουραστές Ψηνιώτισσες — ακολουθώντας πιστά την παράδοση — κάναμε προμήθειες: ζυματό ψωμί, πίτες, μπαταρίες, γλυκά, κουλούρια, κεφτεδάκια κ.ά. και συμβάλανε με τον τρόπο τους στο γιορταστικό κέφι. Οι άντρες δεν έξεχασαν να πάρουν μαζί τους την δραμιζάνα με το ρακί από την Ψήνα και το γλυκό κοκκινέλι το κοβιλανιτικό.

Ξεκινούμε από τρία σημεία των Αθηνών ώρα 8 το πρωί. Άνοιξη. Θεού χαρά. Φωνή αναγέννησης. Ήχος αναπαλαίωσης. Ύμνος αναστάσιμος της φύσης. Εγκαλώπιμα εποχών. Δεν είναι τόλμημα, δεν είναι κίνηση υπερβολής να αφιερώσει κανείς αυτά τα λόγια στην άνοιξη. Μέσα μας όλα για άνοιξη κρένουν. Θυμούνται πάμπολλα από το χωριό μας την άνοιξη, που άλλα γράφονται, άλλα περιγράφονται και άλλα η βία της ζωής τα παραγράφει άπασά διά παντός.

Φθάνουμε στο Λουτράκι με τον τεχνητό καταρράκτη. Σταματάμε για τον πρωινό καφέ. Παραλαβική γοητευτική πόλη, πνιγμένη στο πράσινο χειμώνα-καλοκαίρι. Ξαναμπαίνουμε στα λεωφορεία. Απ' εδώ ένας δρόμος μας οδηγεί στο μοναστήρι Οσίου Ποταπίου, που είναι σκαρφαλωμένο σαν αετοφωλιά πιο πάνω από τα μισά των Γερανείων. Σε λίγο φθάνουμε. Είναι ξεχωριστό το τοπίο σε ομορφιά, απλότητα,

φως, χρώμα, υποβλητικότητα. Θέα ειδυλλιακή, ποίηση, ανθρώπινη ζεστασία.

Σε ειδική κρύπτη φυλάσσεται το σκήνωμα του Οσίου, που έχει κάνει πολλά θαύματα σε ευσεβείς και πιστές ψυχές ποινεμένων και ασθενών ανθρώπων. Είναι κτισμένο σε υψόμετρο 1.500 περίπου από τη θάλασσα. Είναι γυναικείο και διατηρεί γυναικείο μέγεθος. Όπως το αντικρίζεις από μακριά (σύγχρονο και επιβλητικό, με τον κατάστρο τρούλο να ξεπετιέται μέσα από την πυκνή βλάστηση), μοιάζει να σε καλεί: «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι κ'από αναπαύσω Υμάς».

Κι αληθινά, εκτός απ' το θρόνισμα του μυροβόλου αέρα, κανένας άλλος θόρυβος δεν έρχεται να ταράξει τα αττιά του ταπεινού προσκυνητού. Πολυτέλεια εδώ η μητέρα φύση, το πράσινο, η γαλήνη. Απ' εδώ μπορείς αχόρταγα ν' αγναντέψεις τη θάλασσα του Κορινθιακού, τον καταγάλανο ουρανό, τα γύρω καταπράσινα βουνά, τους λόγγους τις πυκνές φυλλωσιές. Είναι ένας ευλογημένος τόπος, που σε προτρέπει ν' απαλαγείς από τον κόσμο και να στραφείς προς τα έγκατα του εαυτού σου.

Συνεχίζοντας την εκδρομή μας, διασχίζουμε την Περαχώρα — μια γραφική πόλη μέσα σε πεύκα και οργιώδη βλάστηση — φθάνουμε στη «Γαλάζια Λίμνη» όπου γίνεται κανονικά η αποβίβαση απ' τα πούλμαν και σχηματίζονται οι παρέες. Η βουίνα αύρα, γαργαλιστική από την ειωδία του ανθισμένου θυμαριού της αγριοθρούμης, του βουνίσκου τριφυλλιού, της τιτλιανής και της χλωροπρασινώδας γλάδου δένει τα πρόσωπά μας. Και δεν άργησε να δημιουργηθεί το ψηνιώτικο κέφι.

Μετά το φαγοπότι (στρογγυλάδα στο σιάδι), το κλαρίνο του Θανάση Σιούλα με το ντέμ του Χρ. Βόβολη και τα μαγνητοκασετόφωνα με τα δημοτικά, εναλλάσσόμενα με ευρωπαϊκά-λαϊκά, κράτησαν ώρες. Γεμάτη η χωραφιά από νέους, νέες, άντρες, γυναίκες, ηλικιωμένους να χορεύουν με ευχαρίστηση διάφορους χορούς.

Να, λοιπόν, πως μια ευχάριστη μέρα αξίζει μια αιωνιότητα!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

* Στους εαρινούς αγώνες στίβου που έγιναν στην Αθήνα και τη Θεσ/νίκη στις 26-27 Μαΐου, ο επίλεκτος αθλητής του Α.Γ.Σ. Ιωαννίνων Λάμπρος Ζάραγκας κατέλαβε την 1η θέση στο αγώνισμα των 5.000 μέτρων με επίδοση 14.47". Ο Λάμπρος, ο οποίος είναι φοιτητής των ΤΕΦΑΑ Θεσ/νίκης, είναι γιος του γυμνασιάρχη κ. Γιώργου Ζάραγκα από τα Άγναντα και της κας Φρειδερίκης Κίτνη από τη Χίνα.

Θερμά συγχαρητήρια στον νεαρό αθλητή και ευχόμαστε να εκπροσωπήσει επάξια τη χώρα μας και σε διεθνείς διοργανώσεις.

* Ο Πολυγυριώτης αθλητής του τζούντο Φρίξος Παν. Ραίδος κατέλαβε την πρώτη θέση στους πανελλήνιους διασυλλογικούς αγώνες που έγιναν στη Λιμνοπούλα Ιωαννίνων και πήρε το χρυσό μετάλλιο.

Μπράβο του και πάντα νίκες του ευχόμαστε.